

Başlıksız Yazı, İsteyen Okusun; Sitem Kabul Etmem

BU YAZIYA BEN BAŞLIK KOYAMADIM BAŞLIĞI OKUYANLAR KOYSUN

Ben İstanbul'a ilk defa 1964 yılında gelmiştim; 1969 yılında da İst. İHO na girdim. O zaman bu okullar Lise kabul edilmiyor; fark derslerini vermeden, Üniversiteye girilemiyordu. Sadece Yüksek İslam Enstitülerine girebiliyorduk. İHO orta ikinci sınıfta iken ilmi araştırmalar yapan bir heyet okulumuza gelmiş; öğrencileri **zeka testine tabi tutmuştu**. Kısa zaman sonra sonuçlar bize de bildirilmişti. Benim zeka çeşidim, hatırımda kaldığı şekli ile, **"Sosyal ve Hukuk"** alanlarına yatkın bulunmuştu. Çocuk yaşımda olmama rağmen bu tesbit hafızamda iz bırakmış olsa gerek ki o günden sonra **YİE ve Hukuk fakültesini beraber okumaya** karar vermiştim. Hayatımda belirlediğim ve gerçekleştiremediğim, iki hedeften biri bu olmuştur. Bunun dışında hedef olarak belirleyip gerçekleştirmek istediğim halde başaramadığım ikinci hedefim de **"Evlendirme Merkezi"** kurup aile yuvasını denklik üzerinden oluşturmak ve yürütmeye katkı sağlamaktı; bunun için henüz vakit geçmiş değil ama cesaretim zayıfladı. Bu iki projemin her birinin ayrı bir hikayesi var; burada ayrıntıya giremem; konu değişir. Bunları başka bir yazı konusu yapma fırsatı bulurum inş.

YİE ve Hukuk Fakültesini birlikte okuma hedefimi gerçekleştirmeme **"Kimya Dersi"** fırsat vermedi. İHO nu bitirince Plevne Lisesinden fark dersleri imtihanlarına da girdim. Altı dersten 5 ini vermiş; geçer not almıştım. Sadece Kimya dersinden, 10 üzerinden 4 almam sebebi ile diploma alma imkanı bulamadım. Hukuk fakültesine puanım tuttuğu halde sırf bu kimya dersinden 4 almam sebebi ile giremedim; kayıt yaptırmam mümkün olmadı. Bundan sonra da YİE devam mecburiyeti olması ve imtihanların çakışması yüzünden kalan tek ders imtihanına girme fırsatım olmadı. Okuldan mezun olmam; kısa bir süre devam eden öğretmenlik ve müftülük görevleri peşinden yurt dışına çıkmış olmam, bir daha bu tek derse imtihanına girme imkanı vermedi. Ondandır sonra Mekke'de üç yüksek okul bitirmeme rağmen bu arzu içimde ukde olarak kalmıştır. Ayıp olmasa yetmiş yaşından sonra bu yarım kalan işi tamamlamak isterdim. Kimyadan hafızamda kalan hiç bir şey olmadığı gibi cesaretim de kalmadı.

Bunları yazmamın sebebi hedefime kilitlenen bir yapım olduğunu, başarısızlığa tahammül edemediğimi anlatıp bundan sonra yazacaklarımı değerlendirmenizi kolaylaştırmaktır. Yoksa kendimden bahsedip **kuru fasülye gibi** bulunmaz bir nimet olduğumu anlatmak niyetim yok.

Yaşadığım çok zengin ve bol çeşitli hızlı hayat, kazandığım tecrübeler, öğrendiğim gerçeklerin bir kısmını hala yazıp söylemekten çekinirim; **bu gerçekleri yazma imkanım olur mu bilmem ama mezara götürmek istemediğimi söyleyebilirim.** Korkuyor muyum? Hayır; Allahtan başka kimseden korkmam; geçmişte de korkmadım. Fakat bazı gerçekleri söylemek, size şüphe ile bakılmasına hatta dengesiz muamelesi görmeye yol açmakla kalmıyor; kimseye inandıramıyorsunuz; hiç bir faydası da olmuyor. Bu sözlerimi abartılı görenler aşağıda vereceğim linkteki videoyu izlerse bana hak verecektir. Evet video çok uzun; iki saate yakın ama hızlandırarak dinleyebilir, süreyi kısaltabilirsiniz. **Bunu yapmayanlar yazımın devamını okumasına gerek yok; burada noktayı koysun; daha tatlı yazılar okusunlar.**

Gerçekleri Söylediği İçin Tımarhaneye Tıkılan Dinamik Zekalı Bir İnsanın Hikayesi 📌

<https://youtube.com/watch?v=zBUoJ5T4Mng&si=pLf12TcnGuGohvFO>

İnanmayacaksınız ama bu hikaye son bir kaç yıl içinde olmuştur. Bir gazetecinin ilgisi olmasaydı, 83 yaşındaki bu önemli şahsiyet tımarhane köşelerinde ölüp gitmiş; cenazesi bile kılınmadan defnedilmiş olacak; hiç birimizin haberi bile olmayacaktı.

Şimdi gelelim Adnan OKTAR çetesi ile yaşadığım maceraya

Seksenli yılların sonu veya doksanı yılların başı, Türkiyenin en büyük Hac şirketi organizasyonunun koordinatörüyüm. Üç bine yakın Hacımız var. Bir milyon dolar turist döviz girdisi olmayan acentalar Hac organizasyonu yapamıyor; bu sebeple TURA Turizm Kontenjanını Kullanıyoruz.

(Bu zulmün başını kim çekti yazsam şaşırırsınız ama şimdi yazmayacağım. Ayrı bir yazı konusudur.)

Tura Turizm ortaklarından Ömer Sabit Bilimer, (Amcası İlim Yayma Cemiyeti Kurucusudur) kendilerine kontenjan verilince, piyasa araştırması yapmış; benim varlığımı tesbit edince araştırıp beni buldu. Herkesin kontenjan şirketleri peşinde koştuğu bir dönemde, gökte aradığımızı yerde bulmuş olmanın heyecanı ile oturup konuştuk; minnetsiz bir eda ile bütün şartlarımı sayıp döktüm. Haritada Mekke'nin yerini dahi görmemiş bu insanların Hac organizesi yapması mümkün ve muhtemel görülmediği için benim bütün şartlarımı kabul ettiler. Yazılı sözleşme imzalayarak kendi şirketimizin konumumu sağlama aldım. Karşı taraf kardan alacağı cüzi bir pay dışında hiç bir işe karışamayacaktı.

O günkü Őartlarda ayağına gidilerek, anlaŐma teklifi yapılan ve her söylediği kabul edilen ikinci bir acenta yoktu. Tura Turizm yetkilisi Mekke'ye gelip benimle görüŐmek için ihram giymek ve Umre yapmak teklifime bile itiraz etmiyor; hayır dememem için hiç bir sözüme olmaz demiyordu. Her türlü yetki ve tasarruf hakkı benim uhdemde olmanın rahatlığı ile süratle planlamayı yaptım ve ilan verilecek gazete ve dergileri belirledim. Bizim camianın dıŐındaki gazetelere ilan vermeyi düŐünmediđimiz gibi, diğer gazetelere de elimdeki imkandan istifade etmeleri için ilan vermeyi planladım. Para Tura Turizm kasasından çıkacağı, sistemi bilmedikleri ve Turizm işi gibi zannederek ilan verme ihtiyacı duydukları için ilan veriyorduk. Yoksa ilan verme ihtiyacımız da yoktu.

Gelelim anlatmak istediğim, yaşanmış hatırama. PeŐinen söyleyeyim; bu yazıyı okuduktan sonra, **benimle mezara gitmesi muhtemel gerçekleri sormayınız;** sorarsanız, ketum olduğumu görür bir yaradı deŐmiŐ olursunuz. Neden mi? Küçük ve basit bir gerçeği yazdım; Hayrettin Karaman Hocamı ve Tayyar Altıkulaç Beyi zp kırdım. Belgeli ispatlı da olsa bir gerçeği kimseye inandıramadım. Üstelik bildiğim ve yaşadığım diğer gerçekler yanında bu gerçek devede kulak bile sayılmaz.

Allah'ın bu fakir ve aciz kulu, 1994 yılında F.G. nin İslamdan başka hedefleri olduğunu ilk anlayanlardan biri olduğu halde kimseye inandıramamıŐ; sivri yapılı kişi olarak tanınmaktan başka bir faydam da olmamıŐtı. 15 Temmuz 2016 dan sonra inananlar çoğaldı ama konunun vahim boyutunun farkında olanlar yine de çok fazla değildir. Toplumun kaldıramayacağı gerçekleri, vakti gelmeden, söylemek çok farklı mağduriyetlere yol açabiliyor. Onun için sormayın söylemem; ketumluğumda kararlıyım. İsrarınız sonucu deđiŐtirmez.

Hacı sayısı yüksek olunca, ikamet etmekte olduğum Mekke'den, her hangi bir aksaklık ve sıkıntı yaŐanmaması için sık sık İstanbul'a geliyor ve ofisimizdeki iŐlemleri takip ve kontrol ediyordum.

İstanbul'da Fatih'deki ofisimizde olduğum günlerden bir gün, İki yakışıklı delikanlı ofise girip benim ismimi zikrederek benimle görüŐmek istediklerini söylediler.

Mesai arkadaşlarımız arkada oturduğum odaya ynlendirince yanıma geldiler. Oturur oturmaz, Hocam, biz sizi önemli bir konu için uyardıma geldik; dediler.

- Buyurun dinliyorum dedim.

- Hocam, işbirliği yaptığınız Tura Turizm sahiplerini tanıyor musunuz dediler.

- Tanıdığım var; tanımadığım var; dedim.

- etin Saracı tanıyor musunuz dediler.

- Uzaktan tanısam da yakından tanıyorum; dedim.

- Hocam, o çok tehlikeli bir kişi, otuzüç dereceli masondur; sizi de kullanıp hacıları sömürüyor ve mason biraderleri ile yiyor; dedi.

- Siz kimsiniz, bunu nereden biliyorsunuz? diye sordum.

- Hocam, Adnan Hocayı duydunuz mu, belki Harun Yahya olarak kitaplarını okumuş olabilirsiniz; dedi.

- Evet duydum; kitaplarını okumadım ama gazetelerde yazı ve ilanlarını gördüm; dedim.

- Hocam, biz onun ekibindeniz; dedi. Devamla, hiç kimseye vermediğimiz bir belgeyi size vereceğiz; aramızda kalmalı, dedi ve elime bir masonluk belgesi fotokopisi verip, müsaade isteyip çıkarak gittiler.

- Verilen belge fotokopisini bakıp inceledim. Çetin Saraç Bey'in Mason olduğunu gösteriyordu.

Aradan 5 dakika geçmeden, iki genç içeri girip tekrar yanıma gelerek,

- Hocam, özür dileriz; belge fotokopisini bırakmakla hata yaptık; Hocamız bizi uyardı; onu geri alabilir miyiz? dedi.

- Bir anda şaşırdım; elimde olan belgeyi kendilerine verdim; tekrar çıkıp gittiler.

Onlar ayrıldıktan sonra, Tura Turizm'den benim muhatabım olan Ömer Sabit Bilimer Beyi telefonla arayıp durumu bildirdim.

- Ömer Bey beni şaşırtan bir heyecanla,

- Hocam, şimdi oradalar mı? diye sordu.

- Hayır; az önce çıkıp gittiler dedim.

- Hocam ofiste iseniz hemen geliyorum; dedi. Az sonra Ömer Bey büyük bir telaşla içeri girdi;

- Hocam belki yeniden gelirler diye geldim; dedi.

- Ömer Bey'e Çetin Saraç Bey mason mu diye sordum. Neden sorduğumu da anlatarak olayı aynen aktardım.

- Ömer Bey, Olayın iç yüzünü anlatmak istemiyordu. Ben ise masonluk konusunu sormakta ısrar ettim; Çetin Saraç mason mu? diye tekrar sordum.

- Hayır Hocam, Çetin Saraç mason değil, istese de olamaz. Çünkü o ilkokul mezunu, ayrıca ülkücü milliyetçi bir insan, dini yaşantısı yok ama asla mason olmak da istemez dedi.

- Şaşırmak sırası bende idi; Ömer Bey yüzümden okuduğu şaşkınlığımı gidermek için olayın iç yüzünü anlatmaya karar verdi.

- Hocam, bu konu çok karışık bir konu, neyi nasıl anlatacağımı bilmiyorum; dedi. Sizin yanınıza gelen kimler olduğunu bilmiyorum; ama Adnan Oktar denilen şeytan ile Çetin Saraç Bey çok büyük bir sıkıntı yaşıyor; dedi.

Devamla, **Çetin Saraç Beyin servetinin bir kısmı üzerinde olan kızını, Adnan Hoca denilen şeytan, müritlerinin biri ile ayartıp ikna ederek evlendirdi; servetine konmaya çalıştı. Çetin Saraç Bey çaresiz kalınca, Adnan Oktar'ı kaçırtıp hapsetti ve ağır bir şekilde dövdürttü. Kızını boşattırıp servetini kurtardı; dedi.**

Ömer Beyin anlattıklarının ayrıntılarını atlayarak özetledim. Dinlediklerim Adnan Oktar örgütünün iç yüzünü kısmen öğrenmeme vesile olmuştu. Ömer Bey gençlerin tekrar gelmeyeceğini, isimlerini dahi bilmediğimi öğrenince çıkıp gitti.

Aradan bir müddet daha geçti; ilan verdiğim dergilerden birinde, Turistik Acentaların Hac işine nasıl çullandığını, İslami kimlikli Umre acentalarını nasıl kullandığı ve mason uşaklığı yaptırdığını anlatan bir başmakale okuyunca donup kaldım. Benim destek olsun diye ilan verdiğim İslami anlayış sahibi bir kardeşim, **baş makalesinde beni mason uşaklığı yapmakla itham ediyor ve kamuya ilan ediyordu.** Aynı dergide Hac ilanımız çıkıyordu. Telefonlarımız, hac kaydı için değil, mason uşaklığını duyan müşterilerimizin merak edip sorduğu sorular için çalışıyordu.

İlanlar bittiği halde, ilan ücretini bir zarfın içine koyarak kasama koydum. Ödeme vakti geldi; ödeme yapmadım; sebebini de izah edip yapmayacağımı da bildirdim. Adnan Oktar takımı, destek için ilan verdiğim bütün gazetelere durumu anlatmış; aleyhimize ikna etmişti. Onun gazetelere verdiği ilan ve duyurular, bizimle kıyas edilmeyecek kadar fazlaydı. İslami hassasiyet sahibi kardeşlerimiz bizi arayıp bilgi almadan, cevap hakkı tanımadan bizi mahkum etmişti. **Düzeltilme yazımızı da, üst üste düzeltme ve tekzipler kendilerine itibar kaybettireceğini gerekçe göstererek yayınlamadılar.** Aramıza giren dostlar, bizi bir araya getirmiş ve şifahen özür dilemekle iktifa edip müsamahamızı talep ettiler. Müsamaha edip zarfa koyup sakladığım ödemelerini de yaptım; helalleşip ayrıldık. Konu kapandı zannederken birkaç gün sonra haftalık özel bir gazete ile Adnan Oktar ekibi bizim de içinde bulunduğumuz TURA Turizm aleyhinde yeni bir kampanya başlattı. Gazete 15-16 sayfa ve baştan sona kadar bu konu ile ilgili yazı ve resimlerle dolu. İkinci hafta aynı dergi yine baştan sona kadar aynı konuyu işleyerek yayınlanması ve cami önlerinde bedava dağıtılmasına rağmen ciddiye almadım. Hamdolsun yolcularımız bizi tanıyor; bize güveniyordu. Merak edip soranlara da biz durumu izah ediyorduk.

Biz o yıl hac yaparken, tünel faciası sebebi ile büyük sıkıntılar yaşamıştık. Tünelde ezilerek ölenler arasında bizim de 18 hacımız vardı; tünelde hacısı ölmeyenler, dikkatli ve başarılı organize yapanlar gibi takdim ediliyor; hacısı ölenler ise dikkatsiz itinasız ve başarısız gibi gösteriliyor ve yanlış bir algı oluşturuluyordu. Maalesef bu işin başını da o günkü diyanet görevlileri çekiyordu; itham edilmemek ve başarılarını göstermek istiyorlardı. Tünel olayının fiilen içinde olup sağ kalan hacılarımızdan bire bir bilgi almak yanında ölülerimize sahip çıkıp olayın içinde fiilen yer almış bir kişi olarak bu konuyu doğru anlamış ve sebebini doğru izah etmiş bir Türk'e rastlamadım. Çünkü herkes masa başında dedikodulara dayanarak yorum yapıyordu. Diyanet ekibi dahil, olayın içinde, olayı yaşayanlara bilgi soran olmuyordu. O tünel faciasında ölenlerin çoğu sünnete uyarak hac yapmak isteyenlerdi.

Sebebi de izdiham veya tünelin kifayetsizliği de değildi. Ben bir Tv programında bu durumu anlatınca dinleyenler şaşırmişti. Neyse ayrıntıya girip konudan uzaklaşmak istemiyorum. Çünkü bu konu ayrı bir yazı konusudur; fırsat bulursam yazarım inş.

Hac'dan önceki Adnan Oktar'ın yaptırdığı ve kendileri bizzat neşrettiği yayınları unutmuştuk. Hac bitmiş; olay da kapanmıştı; zannediyorduk.

İleride kitaplaştırılacak bu konunun kine dönüştüğü ve kapanmayacağını çok geç farketmiştim. Her geçen gün yeni ayrıntılar öğreniyordum. Adnan Oktar'a atılan dayağın şiddetini öğrenince kinin neden unutulamadığını anladım.

Bir gün Çengelköy'de bahçe işlerimi yapan ve çok sevdiğim **Gülcü Mustafa amcanın** yanına uğradım; bahçemde küçük bir işim için alıp eve götürmek istedim. Rahmetli Mustafa amca, beraber bir kaç defa Umre yapmış samimiyetimiz olan, temiz ahlak sahibi dürüst bir insandı; beni çok sever; bana çok güvenirdi. Hocam bugün çok önemli işlerim var; Silivri'ye gideceğim dedi. Silivri de ne yapacağını sordum; Adnan Hocanın çiftliğinde bahçe düzenlemesi yapacağım dedi. Bir anda yüzümün renki değişti; ne diyeceğimi şaşırdım. Hocam bir sıkıntı mı var diye soran Mustafa Amcaya hiç bir şey demeden, Mustafa amca ben de seninle gelip sana yardım ederek biraz iş öğrensem, senin için bir mahzuru olur mu dedim? Hayır hiç bir mahzuru olmaz; senin gibi bir çirak herkese nasip olmaz; hem bu şerefi tatmış; hem de sana ancak cennette görebileceğin bir manzara seyrettirmiş olurum; dinlenmiş olursun dedi. Bahçede çalışan arkadaşlardan birinin iş dulumunu giydim; Mustafa amca ile Silivri civarında bir yere gittik. Kapıdan kontrolden kolaylıkla geçtik. Çünkü Mustafa amcayı tanıyor ve seviyorlardı. Ben de onun çırağı olarak çok doğal bir şekilde ve hiç bir şüphe uyandırmadan içeri girdim.

Mustafa amca hiç bir şey bilmediği için çok doğal çalışıyor ve içeride olan her yeri geziyor; kontrol ediyor; inceleyebiliyorduk. İçimde tek bir endişem vardı; yanıma gelen iki gençten biri ile içeride karşılaşırsam ne yaparım ne söylerim? Onu da düşünmüş bir senaryo hazırlamıştım. Sabah saatleri olduğu için bahçede görevliler dışında hiç kimse ile karşılaşmadım. Hem kıyafetim; başımda güneşten korunmak için giydiğim başlık tanınmamı da zorlaştırmıştı. Arazi 40-50 dönümden fazla olduğunu zannettiğim büyüklükte, içinde kayıkların bulunduğu sanal bir göl, cins atların bulunduğu bir ahır, muhteşem bir saray ve çok güzel düzenlenmiş bir bahçe, Mustafa amcanın dediği gibi cennette görülebilecek bir manzara ve güzellik. O zaman cep telefonu yok; resim çekme imkanım da yok; sadece seyrededim; bazı bilgiler öğrenebildim. İşimiz bitti; Çengelköy'e geri dönüyoruz. Mustafa amcaya durumu anlattım; çiraklık hevesimin sebebini izah ettim. Mustafa amcaya tembih de ettim; edindiği bilgileri benimle paylaşacaktı. Artık o da Adnan Oktar Hoca'yı (!) kısmen tanımış; o güne kadar gördüklerini ve bildiklerini de benimle paylaşmıştı. Daha sonraları benim bahçe işlerimi yapmak üzere, evimizin bahçe katına meccanen yerleştirip küçük de bir maaş verdiğim bir gencin halasının oğlu, Adnan Oktarın çiftliğinde çalışması sebebiyle, ondan farklı bilgiler de öğrenme imkanım olmuştu. Bu arada **“Masonluk ve Kapitalizm”** isimli bir kitap yayınladıklarını, Tura Turizm olayına o kitap içerisinde geniş yer verdiklerini, bizim ofisin resmini de basarak mason uşaklığı yaptığımızı yazdıklarını duydum. Araştırıp bularak kitabı satın aldım. Duyduğumun doğru olduğunu görünce, Adnan Oktarın gücünü nereden aldığını bu kadar parayı nereden bulduğunu araştırmaya soruşturmaya başladım. Araştırmayı genişletince şantaj ve tehditlerle neler yaptığı ve nasıl başardığını öğrendim. Korkulan bir güç haline geldiğini, para ve yakışıklı erkek ve güzel kadınları kullanarak istediği kişileri ağına düşürüp kullandığı ve bunları belgelendirip arşivlediğini öğrendim.

Eskisi kadar olmasa da hale arşivini kullanarak tehdit kabiliyeti olduğu kadar, para ile bir çok engeli aşabilecek etkinlikte olduğunu, FG örgütü ile dolaylı bir yardımlaşma içerisinde olmasının sebebi, aynı kaynak ve karanlık güçlerden beslenip desteklenmeleri olduğunu öğrendim.

Ortadoğu'yu dizayn eden güç isimli makalemde işaret ettiğim istihbarat örgütleri 15-20 sene öncesine kadar bizim istihbarat örgütümüzü kendi şubeleri gibi kullandıklarını bizzat o teşkilata başkanlık yapmış iki kişi değişik zamanlarda ve ekranlarda söylediği açık kaynaklarda mevcuttur. Arama motorlarına yazıp bakan herkes görebilir.

Bu istihbarat örgütlerinin kullanmaya devam ettiği binlerce insan var Türkiyede. Bunların bir kısmı sözleşmeli elamanları olup maaş alarak hizmet ettiği gibi, bir kısmı da bedelsiz kullanılıyor.

Bedelsiz kullanılanların bir kısmı kullanılmaktan rahatsız olmuyor; hatta bunu meziyet sayanlar bile gördüm; tanıdım. Kullanıyoruz ama bizde onları kullanıyoruz diyebiliyorlar.

Kullanıldığının farkında olmayanlar bile var. Nasıl mı? Eliniz kalem tutuyor; ağzınız laf yapıyor; etrafınızda insan toplayabiliyorsanız ve onlar da sizi ikna edip yanına alamayacaklarına inanıyorsa, sizin etrafınıza bir taraftar halkası oluşturuyorlar. O halka içinde görev verdikleri insanlar sizin en sadık dostunuz gibi davranabiliyor; vur deyince vuruyor; ver deyince veriyor; dur deyince de duruyor. Böyle taraftara veya dosta kim itiraz edebilir? Kim hayır diyebilir? Bu sadık taraftarlarınız veya dostunuz, müritleriniz veya yoldaşlarınız çevrenizde etkin olmasından, hakimiyet oluşturmamasından rahatsızlık duymaz hale gelince, taraftarlığın oluşturduğu kör alanda istedikleri gibi at oynatmaya başlayabiliyor; sizin adınıza mesaj verebiliyor; sizi ikna bile edebiliyorlar. Sözleşmeli elamanları hata yapar veya göze batacak hale gelirse, yeni elamanlarla değiştirebiliyorlar. Bilmem farkında mısınız, şapkaları düşüp kelleri görünenlerden bazıları köşesine çekilmiş, sapkın fikirlerini pazarladıkları dükkanlarının kepenklerini indirenler oldu; sesleri kısıldı. Bunun sebebi bizim istihbaratımız millileştikçe bu sözleşmeli ajanların deşifre olması risk ve tehlikesi arttı. Bunları cephe gerisine alıp bilgili samimi ve ihlaslı olarak bilinen eli kalem tutan ağız laf yapan insanları, zaafiyetini gıdıklayarak, gündemlerini belirliyor ve kullanabiliyorlar. Son dönemlerde bu gurupta olanlar çoğalmaya başladı. Enerjilerini, hata ve eksiklerini kendilerine gösterip gözlerine sokarak tahrik ettikleri, Müslüman kardeşlerine karşı kullandırttırıyorlar. Hata ve yanlışları deşifre edip tenkit etmek için reddiye yaptıklarını zanneden böyle insanları hem çok kolay hem de bedelsiz kullanabiliyorlar. Bu tuzağa düşmemek için çok bilgili, dikkatli ve uyanık olmak yetmiyor. Çünkü karşınızda amatör olmayan, alanında uzman, her türlü güç ve imkana sahip profesyonel merkezler var. Zafiyetlerinizi öğrenip ona göre plan yapabiliyorlar. Bu tuzağa düşenlerin çoğu münferit hareket eden, kendini merkeze koyup, kendi halkası dışında başkaları ile irtibat kurup istişare ve işbirliği yapmayan insanlardır. Bunlar kendisi gibi düşünmeyen, kendi meşrebinden olmayanlara tahammül ve itibar etmez, edemezler. Dünya çeteleri ve şeytani güçleri için paralı ajanları kadar, bu yapı da olan insanlar da çok önemli ve değerlidir. Bunlara medyatik olma kapıları gibi diğer kapıların hepsi sonuna kadar açıktır.

Politikacı, bürokrat, Tv yorumcusu, gazeteci, rektör veya ne istiyorsanız başlarının üstünde yeriniz vardır. Yeterki kullanılmaya açık olun. Kullanılmaya açık değilseniz, köşenizde yaşamaya mahkum olabilirsiniz. Bir çok Kapı da yüzünüze kapanabilir.

Rahmetli Hacı Mamut Efendi ilmi kadar ihlas ve samimiyet abidesi bir insandı.

Hacda misafirim olduğu yıllarda fırsat buldukça konuşur; merak ettiğim her şeyi kendisinden sorup öğrenirdim. Bir defasında, 1981 de yapılan darbe anayasasının halk oylamasında, evet oyu verin deyip demediğini sordum.

Hayır böyle bir ifade kullanmadım dedi. Peki Hocam, sizin adınıza bunu kimin yaydığını biliyor musunuz dedim? Bilmediğini, bilse bile önleme gücü olmadığını söyledi. Ben kendisine işaretleri ve tahminimi söyledim; itiraz etmedi. Benim acizane kanaatim, Hoca efendinin son yıllarını konuşamaz halde yaşamasının sebebi, kendisine yapılan baskı ve etkiler sonucu olmuştur. Malum süreçte tarikat ve cemaat öncüleri ile pazarlıklar yapılmış; teslimiyet gösterenlere alan açılmış, teslim olmayanlar da pasif ve etkisiz hale getirilmiştir. Merhum Esat Coşan Hoca teslim olmayıp yurtdışına çıkmayı tercih ettiği halde peşini bırakmamışlardır. H.Mahmut Efendi de teslim olmayanlardandı; baskıların etkisi ağırlaşınca beş kişilik bir heyeti vekil tayin ederek baskılara karşı tedbir almaya çalışmıştır. Bana inanmayanlar Süleyman Efendi cemaatinin merhum Liderinin danışmanı olan

Hayrullah Beyin yazısını okusun. 📖

<https://hamzali.org/wp-content/uploads/2021/07/Suleymanlilar-CIAnin-kontrolunde-mi..pdf>

MOSAD sorgulamalarına defalarca muhatap kılınmış, M.Kamal'in korma subayı, İsmet Paşa'nın CHP yönetiminde mesai arkadaşı ile koğuş arkadaşlığı yapmış; İstihbaratçı dostları, büyük amcası İstiklal savaşı subayı olan, dünyanın en seçkin siyasetçi bürokrat ve ilim adamları ile irtibat ve müzakere imkanı bulmuş bir kardeşiniz olarak, diyorumki **Dünyadaki bütün şer projelerin senaryosunu İngilizler yazar; başrolü çoğunlukla Amerika'ya verir; finansı da yahudilere yükler.** Bu şeytan üçgeninin neyi nasıl planladığını anlamanız için çok basit ve küçük bir misal vereceğim.

MOSAD istihbarat servisinin sosyal mecraları kontrol edip yönlendiren birimi vardır; bu birime bağlı masalardan biri de Müslümanlara cazip gelip yayacakları yalan mesajlar üretilip servis yapmaktır. Bu uydurma yalan mesajları belli kanallarla müslümanlar arasında yayılmasını sağladıktan sonra aynı mesajların nasıl bir yalan olduğunu ortaya çıkartıp delillendirerek, müslümanların yalancılığını belgelendirmek için delil olarak kullanabiliyorlar. Dini konulardaki projelerinin nazariyesini Mısır ve Türkiye'de tartışır; olgunlaştırırlar.

Adnan Oktar çetesi ve F.G. zannedildiği gibi bir CIA projesi değil, İngiliz projesidir. Uygulama CIA kontrolünde yapılır; finansı da Yahudiler tarafından sağlanır. Vahhabilik, Selefilik, İŞİD’cilik bilmem necilik de böyledir. Onun için diyorum ki İngilizleri ve çalışma sistemlerini tanımadan kendinizi bile kontrol etmeniz zordur. **“Ortadoğu’yu Dizayn Eden Güç”** ve **“Afrika Gezim ve İdi Amin (عیدی أمين) İle Yaşanmış Bir Hatıra”** isimli iki makalemi okumanızı tavsiye ediyorum.

Son olarak Adnan Oktar Çetesi ile ilgili yaşadığım macarının kendilerinin yazıp bastırdığı **“Masonluk ve Kapitalizm”** isimli kitaba nasıl yansıtıldığını satırlarımın sonuna ekleyerek yazıma noktayı koyuyorum.

Biliyorum çok uzattım; uzun yazılar da pek okunmuyor. Ama inanın konuyu olabildiğince özetlemeye çalıştım; ayrıntılara girseydim, yazı en az üç dört kat daha uzardı. Yine de sürçü lisan ettiyse affola.

22/01/2023 Üsküdar.
Ahmet Ziya İbrahimoglu

Tura Turizm / Çetin Saraç - Adnan Oktar Olayının Kendilerinin Yazıp Bastırdıkları Kitaba Yansıması
<https://hamzali.org/wp-content/uploads/2023/01/Tura-Turizm-Cetin-Sarac-A.Oktar-Olayi.pdf>

ORTADOĞUYU DİZAYN EDEN GÜÇ
<https://hamzali.org/wp-content/uploads/2021/07/Tohum-Dergisi-ORTADOGUYU-DIZAYN-EDEN-GUC.pdf>

AFRİKA GEZİM ve İDİ AMİN عیدی أمين İLE İLGİLİ YAŞANMIŞ BİR HATIRA
<https://hamzali.org/wp-content/uploads/2021/07/DOGU-AFRİKA-GEZİM-ve--عیدی-امين-IDI-AMIN-ILE-İLGİLİ-YASANMIS-İBRETİK-BİR-HATIRA.pdf>